

»Du skal ingensomhelst Ulejlighed gøre dig. Det er i det hele ikke for min Fornøjelses Skyld, jeg er kommen.«

»Jeg kan næsten tænke det. Du maa rimeligvis have noget alvorligt paa Hjerte, siden du har kunnet overvinde dig til at se herind.«

»Deri tager du ikke synderlig fejl, min Ven! Nogen Længsel efter at gense dig har i hvert Fald ikke drevet mig. For at gaa lige til Sagen: jeg saa tilfældigt imorges paa min Barberstue det Smudsblad, du skriver i, og fandt deri en Artikel om et saakaldt Vandbygningsprojekt, . . . en Artikel, som du rimeligvis kender til . . . i hvert Fald mente jeg at kunne genkende din flabede Stil. Maa jeg spørge, hvad er Meningen med den Artikel? Det er mig ikke bekendt, at du paa noget Tidspunkt af dit Liv har beskæftiget dig med alvorlige Ting, altsaa heller ikke med Vandbygningsvæsenet; og skønt jeg ikke tvivler om, at du i Almindelighed skriver om Forhold, du ikke har ringeste Forstand paa, finder jeg Anledning til i dette enkelte Tilfælde paa det bestemtteste at advare dig imod at fortsætte dine Skrivelser.«

»Ja, jeg har allerede hørt det . . . der skal nok være indløbet nogle Misforstaaelser,« sagde Dyhring smilende.

»Misforstaaelser? Det hele er en Dumhed, min Ven, som du for din egen Skyld skulde vogte